

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita Et Passio S. Charitonis præclari Confessoris: Ex ea quæ est per Metaphrasten. Claruit anno Dominici Natalis 276. & sequentibus sub Aureliano ac post eum Tacito, Probo ac cæter. Imperat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

VITA ET PASSIO S. CHARITONIS

Vide C. Bas-
ron. Tomo 2.
Annal. anno
279.

præclari Confessoris: Ex ea quæ est per Meta-
phrassten. Claruit anno Dominici Natalis 276.
& sequentibus sub Aureliano ac post eum Ta-
cito, Probo accater. Imperat.

28. Septē.
Patria cius.

*Praelara S.
Charitonis
confessio.*

*Gloriatur se
S. Teclæ dis-
cipulum Cha-
riton.*

IN ciuitate Iconiensi Prouinciae Lycaoniz, Chariton summus Christi cultor oriudus, egregium & planè admirandum edidit suæ pietatis documentum. Cum enim Aurelianus, qui tunc temporis sceptra Romani administrabat Imperij, Christianum nomen inaudita crudelitate opprimeret, sœuisq; propositis editis terrore loca omnia cōpleret, inter alios Chariton comprehensus, & ab impio Præfide de fide ac religione interrogatus, tale ferè dedisse responsum fertur. Tu quidem, ô Præfes ferro flammaque Christianos persequeris, & alios quidem inani timore prostratos in fugam veris, alios fidei armis præclarè instructos in carcерem abripis, & immani cruciatu conficis: sed prius quam ego spreto summo Deo & Christo Iesu Salvatore meo, (prò scelus) scelestis & inuidis dæmonibus supplex fio, eccè tibi hoc corpusolidum vtiq; & peritulum, ad quævis supplicia intrepidus trado. Nam de patria, de religione, de nomine, quod quæris, nemo est qui non nouit me hac in ciuitate primas obtainere.

Sed hæc parui faciens, in eo potius gloriior, me Teclæ esse discipulum; quæ instar lucidissimi sideris martyrij splendoribus hac in ciuitate resplendet: & Pauli magni præconis veritatis, qui ipsam quoque ad certamina pro Christo subeunda instruxit, adornauitque. Et ideo ego quo-

quoque eodem cum Apostolo hodie dico: *Quis Roman. 8.*
me separabit à charitate Dei? Tribulatio, an
angustia, an persecutio, an periculum, an gla-
dius?

His ad iram motus Præses, confessim iubet
sanctum veste nudatum, quatuorque in partes *Cæditur & Martyr.*
extensum, neruis crudeliter verberari. Eo ali-
quamdiu fatigatum supplicio rursus interro-
gat Iudex; Sacrificasne, ô Chariton, dijs im-
mortalibus, an vis tuo corpori plures inferri
plagas? Cui martyr: Non, inquit, eis sacrifico.
Quinimò, si fieri posset, vel millies vitam hanc
in supplicijs pro Christi nomine abijcere pa-
ratus sum. His auditis, verbera multiplicata
sunt, tanta crudelitate, ut viscera sanctissimi
martyris horrendo hiatu paterent. Indè hu-
meris tortorum in carcerem abreptus, secun-
dæ fuit quæstionî reseruatus. Et quidem blan-
ditijs alternis minisque quin & atrocioribus
quam prius cruciatibus, ad labefactandam eius
constantiam adhibitis, cum oleum pariter &
operam se perdere intelligeret Iudex, iussit de-
nuò ferro vincum in custodiam tradi.

Interea impio Imperatore Aureliano è vita
sublato, meritisque poenit, ut omniū erat opi-
nio, propter nimiam in Christianos lauitiam
à iusto Iudice Deo affecto, * alias, qui & in Im-
perio successit, fama clementiae regni sui fun-
damēta stabilire volens, edicta crudelitatis su-
stulit, & Christianos omnes è vinculis incolu-
mes abire iussit. Tunc verò Chariton, multis *Mortuo & im-*
reliano im-
peratore,
Christiani
libertate
potuerunt.
** I. fuit T. &*
citius.

Y y y tem

tem abire constituit. Iter igitur magno cū gau-
dio ingressus, mox iā latrones humani sanguini-
nis non minus quam pecuniae audios incidit:
qui eum ferro crudelissimè vincitum ad spelū-
cam suam veluti prædam quandā opimam ab-
duxerunt. Ibi eo ferreis vndique nexibus con-
stricto relicto, illi rursus ad alias atq; alias po-
pulabundi se prædas contulerunt. Christi verò
martyr, totus ad preces & gratiarum conuer-
sus actiones, incredibili exultabat gaudio,
quòd ijs molestijs propter Christum afficeret.
Cumq; lætabundus multa secum de infi-
nita Christi bonitate volueret, eccè viperæ
latibulis in vas quoddam vino plenum proser-
pens, seseq; ad satietatem ingurgitans, pro be-
neficij, vt ingratorum est consuetudo, malefi-
cium reddēs, potum pestifero veneno infecit,
protinusq; recessit. Redeunt interea ad spe-
luncam latrones, vt furore ebrij, ita extrema
penè siti confecti. Nec mora: Audi ad merum
certatim conuolant; hauriunt; mortemque ad
vnum omnes pariter oppetunt.

Ibi tunc solus planè Chariton relictus, quod
relicuum erat, precibus & lachrymis se Chri-
sto commendare vincitus pergit. Nec deseruit
precantem Christus: sed mox diruptis vinculis
eum & speluncæ possessorem, & pecuniarum
omnium, quas nefarij homines ex prædis, rapi-
nis, & cædibus illic congefferant, ex aſſe fecit
hæredem. Quid igitur? Chariton admirabili
Dei bonitate & prouidentia stupefactus, antè
omnia ingentem auri argentiq; vim pauperi-
bus & patribus in solitudine degentibus di-
tribui; reliquias opes ad nouæ Lauræ fabrica-
appli-

*S. Chariton
Hierosoly-
mam iturus,
incidit in la-
trones.*

*Latrones
veneno diui-
nitus extin-
guuntur.*

*Chariton o-
mnes eorum
prædas posse-
det.*

applicat. Ipsa verò spelunca latronum, in Ecclesiam conuersa, diuinis ibidem operibus infistens, res adeò admirandas gerebat, vt pluri-mi Iudæi pariter & gentiles ad eum cōfluerent *Construit Lauram,* eiusque salutarem doctrinam audiè exciperent. Factum est igitur studio illius & viginantia, vt Laura sacris quotidiè militibus impleretur, quos monasticis imbuebat disciplinis, imbutosq; deinde Præfecto committebat. Itaque Laura illa & discipulorum numero, & cælesti disciplina optimè instituta, ipse quietis ac solitudinis cupidus, itinere diei vnius ad Hierichütinas partes vno comitatus discipulo migrauit. Ibi herbis solis iucundè victans, gratum in primis Deo, nec hominibus inutile prestabat obsequium. Nam fama miraculorum eius longè lateque vagante, magnus indies hominum coepitus est fieri cōcursus: prorsus ut ibi quoque egregio pietatis domicilio cōstituto, rursum ad aliam solitudinis partem, sciat; & rurquatuordecim plus minus stadijs à Thecoorum regione distantem, commigrare debuerit: ne gratis gratissima quies penit^o illi interiret. Quanquam nè hic quoque eadem (ob turbas ad ipsum ventantes) perfrui licuit. Collecta itaq; processu temporis & ibidem haud exigua fratum congregacione, aliā quoque ædificat Lauram: quæ *Suca dicta.* Syriacè Suca, Græcè verò vetus nuncupatur. Cui cum de spiritali patre prouidisset vir diuinus, tota mente in cælo degens, vt ultimum vitæ suæ actum in sola cælestium consideratione exigeret, postrem speluncam quandam in præcipiti & prærupto monte sitam non longè ab hac Laura distantem concendit:

Y y 2 cui,

*adit spelun-
cam.*

*Impetrat
fontem suis
precibus.*

*Paliciter
obit S. Cha-
riton.*

*Vide C. Ba-
ron. Notat.
ad Martyr.*

Rom. hoc die

8. Maij:

ybi & de a-

lijs differit

fatis reue-

lationibus.

29. Septem.

Ecclesia S.

Michaelis ab

ipso condita.

cui, ab eo quod non nisi scalis ad illam ascen-
sus esset, Cremastos, id est, pensilis, nomen in-
ditum fuit. Ibi cum in omni virtutum exerci-
tatione etatem penè confecisset, iamque viri-
bus destitutus sibi ipsi ministrando idoneus non
esset, ne cui molestiam inferret, pariterque so-
litudinis dulcedinem amitteret, precibus à
Deo è dura silice fontem impetravit.

Tandem verò ubi foelix illud diuque deside-
ratum æternæ beatitudinis iter sibi instare co-
gnouit, è spelunca descendens, in sacram Lau-
ram, cui nomen Pharum, ubi primos certami-
nis sui distillauit sudores, venit: eoque cunctis
discipulis conuocatis, luculentum sanè plane-
que diuinum instituit sermonem; hortatusque
omnes ad præsentem certaminis cursum stre-
nuè viriliterque perficiendum, latus in manus
Creatoris animam efflauit.

DE SOLENNITATE S. MICHAELIS

Archangel. Ex ijs quæ sunt apud V.P. Laur.

Sur. ex Doctorum Homiliario.

MEMORIAM beati Michaelis Archangeli toto orbe venerandam haud im-
merito Christi colunt fideles, quod is
sæpiùs hominibus apparuisse, & sacrorum li-
brorum auctoritate, & veteri Sanctorum tra-
ditione comprobatur. Declarat hoc inter alia
multa ipsius & opere condita, & nomine con-
secrata ecclesia; quam è cælo veniens, in Gar-
gano monte, vili quidem schemate, sed cælesti
præditam virtute, propria manu condere di-
gnatus est. Quæ qua ratione hominibus inno-
tuerit,